

РЕШЕНИЕ

№ 1071

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110206298 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от „****.“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: **** срещу електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № *****/23.02.2021г., с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Жалбоподателят поддържа, че наказателното постановление е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Посочва, че не са спазени давностните срокове, установени в чл. 34 от ЗАНН. Намира, че липсва осъществен фактически състав на нарушение, тъй като жалбоподателят е заплатил необходимите тол такси за преминаване на процесното превозно средство през платената пътна мрежа. Оспорва годността на техническото средство, с което е констатирано нарушението. При условията на евентуалност счита, че извършеното деяние следва да се квалифицира като маловажен случай. Моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление и присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява, представлява се от адв. М.. Поддържа релевираните възражения в депозираната жалба. Представя и писмено становище, с което допълва, че отговорността на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, поради което издаването на електронен фиш е незаконосъобразно. Моли за отмяна на наказателното постановление и присъждане на разноски.

Въззиваемата страна – АПИ, НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ – гр. София, не се явява, представлява се от юрк. Д.. Поддържа, че при съставяне на електронния фиш не са допуснати процесуални нарушения. Намира, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършване на вмененото нарушение от страна на жалбоподателя. Счита, че извършеното деяние не представлява маловажен случай. Моли за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени и устни доказателства и доказателствени средства, като обсъди доводите и възраженията на жалбоподателя, прие за установено следното от фактическа страна:

„****.“ ЕООД притежавало товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Тракер“, с рег. № ****. Превозното средство било оборудвано с бордово устройство, чрез което предавало данни, относими към определяне дължимостта и размера на тол таксите, заплащани за движение по платената републиканска пътна мрежа. За целта жалбоподателят заплатил услуга за електронно събиране на пътни такси.

На 23.02.2021г., около 16:48 часа, на път А-6, включен в обхвата на платената пътна мрежа, на км. 50+427, с посока на движение към намаляващ километър, се движил товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Тракер“, с рег. № ****, собственост на „****.“ ЕООД. Влекачът бил с технически допустима максимална маса 41,000, с 4 броя оси, екологична категория „ЕВРО IV“, без ремарке. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса – не е имало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Това обстоятелство било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси. Към датата и часа на заснетото нарушение бордовото устройство било изключено по неустановени причини и не предавало данни.

На 23.02.2021г. бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № *****/23.02.2021г., с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 06.04.2023г., като на 13.04.2023г.. същият депозирал жалба.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал, а именно: разпечатка на маршрут и подаване на данни от тракер, справка от „Тол БГ“ ЕООД, известие за доставяне, доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл 167а, ал. 3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв от ЗДвП, статични изображения във вид на снимков материал на товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Тракер“, с рег. № **** – 2 броя, справка за собственост на товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Тракер“, с рег. № ****, писмо с вх. № 173224/19.06.2023г. с приложение (карта за местоположение на СКТ 10182, извлечение от електронната система с данни за СКТ 10182, протокол № 28765/21, заповед № РД-11-983/13.09.2021г. с приложение № 1-4), писмо с вх. № 244807/01.09.2023г. с приложение (становище – 2 броя, таблица с данни за движение на ППС), писмо с вх. № 295302/20.10.2023г. с приложение (разпечатка за таксувани сегменти), писмо с вх. № 314303/06.11.2023г.

Съдът се доверява на писмените доказателства, които са изготвени според установените правила и от тях съдът получава информация относно обстоятелствата около извършване на процесното деяние, както и условията, при които е издаден електронния фиш.

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от легитимирана страна, депозирана е в преклузивния срок по чл.

59, ал. 2 от ЗАНН (препис от наказателното постановление е връчен на 06.04.2023г., докато жалбата е подадена на 13.04.2023г.) и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административнонаказателен акт, в който смисъл се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна** по следните съображения:

В настоящото производство съдът следва да прецени дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314 ал. 1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. В тази връзка е без значение кое конкретно лице е издало електронния фиш. Съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по [чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата](#), размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.

Несъстоятелни са релевираните от страна на санкционираното лице твърдения за изтекла погасителна давност, тъй като за електронния фиш сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#) не намират приложение, а единственият относим срок е този на абсолютната давност по [чл. 81, ал. 3](#), вр. [чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК](#), който възлиза на четири години и половина и в случая няма спор, че не е изтекъл.

Съдът намира, че устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси отговаря на законоустановените изисквания, респективно оспорването годността на техническото средство, с което е заснето нарушението от страна на жалбоподателя е недоказано. За подобни устройства не са предвидени изисквания за първоначална проверка, както и последваща проверка на от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, подобно на автоматизираните технически средства и системи за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. Съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, електронната система за събиране на пътни такси по [чл. 10, ал. 1 от ЗП](#) създава доклади за всяко установено нарушение по [чл. 179, ал. 3 – 3в](#), към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. От доказателствения материал се установи, че устройството е създадо доклад, придружен с два броя статични изображения във вид на снимков материал на превозното средство. В подкрепа на този извод са депозираните приложения по делото писмо с вх. № 173224/19.06.2023г. и писмо с вх. № 244807/01.09.2023г. Ето защо съдът намира, че процесното устройство отговаря на изискването на ЗДвП и не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

След внимателен преглед на съдържанието на електронния фиш, съдебният състав констатира, че не са налице всички изискуеми от закона реквизити. Липсва пълно и точно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Не е посочен размерът на дължимата такса по [чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП](#), както и по какъв начин същата е била изчислена. Съгласно разпоредбата на [чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП](#), за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по [чл. 10б, ал. 3](#) (тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по [чл. 10а, ал. 7 и 9](#), като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена,

да измине определено разстояние между две точки); заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В обжалвания акт не са посочени характеристиките на конкретния пътен участък и размерът на дължимата тол такса съобразно спецификите на превозното средство. Липсва отбелязване относно изминатото разстояние, броя на отделните тол сегменти, през които превозното средство е преминало, както и какъв е сборът на изчислените за всеки тол сегмент такси. Размерът на дължимата тол такса и начинът на формирането ѝ е следвало да бъдат отразени в електронния фиш. Съгласно чл. 10б, ал. 4 от ЗП, размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му. В настоящия случай цитираната разпоредба не е приложима, тъй като за процесното пътно превозно средство не е имало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. В такъв случай, дължимият размер на тол таксата следва да се индивидуализира по реда на чл. 10б, ал. 5 от ЗП – когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция „Пътна инфраструктура“ Електронна система за събиране на тол такси, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6. В обжалвания акт е отразено, че независимо от налагане на имуществената санкция, жалбоподателят дължи заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП съобразно категорията на пътното превозно средство в размер на 167,00 лева, но не може да се приеме, че това представлява посочване на размера на дължимата тол такса, тъй като не е конкретизирано обстоятелството по какъв начин е формирана тази стойност. Съгласно чл. 10б, ал. 6 от ЗП, за намаляване на вредното въздействие върху околната среда от пътните превозни средства при определяне размера на таксите в тарифата по чл. 10, ал. 6 Министерският съвет определя по-ниски такси за пътните превозни средства по ал. 3, които отговарят на екологична категория „ЕВРО III“, „ЕВРО IV“, „ЕВРО V“, „ЕВРО VI“ и по-висока, включително за „ЕЕV“. В случая не е посочено дали за процесното превозно средство е признато правото на по-ниска такса поради наличие на екологична категория „ЕВРО IV“.

Гореизложеното обуславя извод, че представеното описание е лаконично и недостатъчно, като липсва логическото единство на възпроизведените факти. Липсват фактическите параметри, при които се твърди да е осъществено нарушението. В случая липсата на пълно словесно описание на нарушението е ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като го е лишило от възможността да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и в пълен обем да реализира правата си по организиране на своята защита, респективно съдът да прецени има ли извършено нарушение и дали същото правилно е подведено под съответната правна норма. Липсата на конкретно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които същото е извършено, представлява съществен порок на наказателното постановление и е абсолютна предпоставка за неговата отмяна.

Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не

допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Според чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с глоба в размер 2,500 лева. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2,500 лева.

Законодателят е предвидил отклонение от общото правило за ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление само при извършено нарушение, което се санкционира на основание чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Този извод следва от разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която регламентира, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Това означава, че провеждане на административнонаказателно производство, при което е наложена санкция на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш е незаконосъобразно. Отговорността на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление. Наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което са накърнени императивни разпоредби, а същевременно са ограничени правата на нарушителя да упражни ефективно правото си на защита, поради което същото представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

В настоящия случай намира приложение разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, които имат пряко действие. Съгласно чл.2, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2020/204, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеклаирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. Наказващият орган е следвало да уведоми жалбоподателя относно възможността за доброволно заплащане на дължимата тол такса. Едва след изпълнение на това задължение и в случай на бездействие от страна на жалбоподателя, е следвало да се пристъпи към ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност.

За пълнота съдът намира за необходимо да посочи аргументи по съществото на правния спор. Съгласно чл. 167а, ал. 1 от ЗДвП, Агенция „Пътна инфраструктура“ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по ЗП чрез електронната система за събиране на пътни такси. Видно от ал. 3, електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и

местонахождението на техническото средство – част от системата.

В процесния случай е безспорно установено, че на 23.02.2021г, около 16:48 часа, на път А-6, включен в обхвата на платената пътна мрежа, на км. 50+427, с посока на движение към намаляващ километър, се движил товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Тракер“, с рег. № ****, собственост на „****.“ ЕООД. Влекачът бил с технически допустима максимална маса 41,000, с 4 броя оси, екологична категория „ЕВРО IV“, без ремарке. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса – не е имало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Съдебният състав намира, че по несъмнен начин се доказва, че процесният товарен автомобил е бил управляван по платената пътна мрежа в страната, без да е заплатена дължимата пътна такса за изминато разстояние. От бордовото устройство, с което е бил оборудван влекачът, по неизяснени причини не са били подадени данни относно изминатия път на процесните дата и място, съответно и дължимата тол такса не е била изчислена и заплатена.

Доколкото в случая е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна, не следва да бъде обсъждана субективната страна на деянието .

С това съдът намира за установено извършването на вмененото на жалбоподателя нарушение. Въпреки това, допуснатите в хода на производството съществени процесуални нарушения и невъзможността за съда да ги санира, възпрепятстват реализацията на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

За преценка наличието на маловажен случай на извършено административно нарушение е нужно да се изследват начина, времето и мястото на извършване на нарушението, мотивите на нарушителя, настъпилите вредни последици, които в своята съвкупност да свидетелстват за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Съдът не счита, че са налице основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид. Следва да се вземе предвид обстоятелството, че нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят осигурява защита на обществени отношения, касаещи строго регламентирана дейност, с цел осигуряване контрола при движение по пътищата.

С оглед изложеното съдът намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което същото следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото, основателно е искането на процесуалния представител на жалбоподателя „****.“ ЕООД за присъждане на сторените разноски. Съгласно [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#), в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на [АПК](#). Въз основа на представените доказателства и списък на разноските се установява, че жалбоподателят „****.“ ЕООД е заплатил на адв. П.Х. уговорената сума в договора за правна помощ в размер на 600,00 лева при подписването на договора. Съдът намира, че не следва да се редуцира размера на така заплатеното адвокатското възнаграждение поради липсата на изрично възражение от въззиваемата страна относно неговата прекомерност и доколкото същото не надхвърля съществено размера на минималното дължимо съгласно Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения, поради което следва да уважи искането за присъждане на разноски в пълния претендиран размер.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № *****/23.02.2021г., с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на „****.“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: **** е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

ОСЪЖДА АПИ, НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ – София да заплати на ЕТ „****.“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: **** сумата от 600,00 (шестстотин) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, на касационните основания предвидени в НПК .

Съдия при Софийски районен съд: _____